

Hallo, Latvija!

Izglītības un inovāciju
attīstības centrs

Projektu līdzfinansē
Eiropas Savienība
2012. gada Nr. 1

Cienijamo lasītāj!

Biedrība «Izglītības un inovāciju attīstības centrs» turpina informatīvu avīžu «Hallo, Latvija!» izdošanu, kurās apkopota noderīga un praktiski izmantojama informācija trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ieceļojuši un uzturas Latvijā.

2012. gada jūnijā tiks izdoti trīs laikraksti, kuros būs aplūkoti ar integrāciju, nodarbinātību, ekonomiku, kultūru un izglītību saistīti jautājumi. Laikraksta saturs arī turpmāk būs pieejams latviešu, krievu un angļu valodā, tomēr būtiski tiek paplašināts avīžu saturs, pieņemot nozaru un jomu ekspertus, kuri sniegs savu vērtējumu par attiecīgajiem jautājumiem, avīžu veidošanas procesā tiks iesaistīti arī trešo valstu valstspiederīgie. Avīzēs būs lasāmas intervijas ar trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri stāstīs par savu praktisko pieredzi un karjeru Latvijā. Avīzēs nenopublicēto materiālu, interviju vai ekspertu viedokļu pilno versiju varēs lasīt arī mājaslapā www.hallolatvia.lv.

Pirmajā 2012. gada avīzes „Hallo, Latvija!” numurā ir lasāma intervija ar Latvijas ārlietu dienesta darbinieku Bahtijoru Hasanu, kurš jau gandrīz divus gadus pilda Latvijas vēstnieka Slovēnijā un Latvijas nerezidējošā vēstnieka Kosovā pienākumus.

Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka vietniece Maira Roze sniedz skaidrojumu par esošo likumdošanu, par Pilsonības likumu, kas paredz iespēju piešķirt pilsonību par īpašiem nopelniem Latvijas labā.

Laikrakstā būs pieejama norāde par aktuālāko informāciju Imigrācijas likumā, kura paredzēti iemesli uzturēšanās atļaujas saņemšanai Latvijā.

Novēlam patīkamu lasīšanu un aicinām sadarboties, izsakot savu viedokli par publicēto, gan mājaslapā www.hallolatvia.lv ievietotajā aptaujā par avīžu saturu, gan arī atsūtīt savus priekšlikumus un komentārus uz e-pastu: info@hallolatvia.lv!

Уважаемый читатель!

Общество «Центр развития образования и инноваций» продолжает выпуск информационных газет, в которых обобщена важная и практически используемая информация для лиц третьих стран, которые въехали Латвию и проживают в ней.

В июне 2012 года будут изданы три газеты, в которых будут освещены вопросы, связанные с интеграцией, трудовой занятостью, экономикой, культурой и образованием. Содержание газет и в дальнейшем будет доступно на латышском, русском и английском языках, однако содержание газет станет значительно шире, благодаря привлечению специалистов из различных сфер и отраслей, которые дадут свою оценку по соответствующим вопросам, а также в процесс создания содержания газет будут вовлечены граждане третьих стран. В газетах будут публиковаться интервью с лицами третьих стран, которые поделятся своим опытом жизни и развитием карьеры в Латвии. С полной версией неопубликованных в газетах материалов, интервью или мнением экспертов можно будет ознакомиться на сайте www.hallolatvia.lv.

В первом номере газеты «Hallo, Latvija!» 2012 года опубликовано интервью с сотрудником службы иностранных дел Латвии Бахтиером Хасаном, который уже два года исполняет обязанности посла Латвии в Словении и нerezидентного посла в Косово.

Заместитель начальника Управления по делам гражданства и миграции дает пояснения о существующем законодательстве, о законе Гражданства, который предусматривает присвоение гражданства за особые заслуги перед Латвией.

В газете будут доступны ссылки на актуальную информацию в законе Иммиграции, в котором предусмотрены возможности для получения разрешения на пребывание в Латвии.

Желаем приятного чтения и приглашаем к сотрудничеству! Вы можете высказать свое мнение о публикациях в анкете, размещенной на сайте www.hallolatvia.lv, а также присылать свои предложения и комментарии на электронную почту: info@hallolatvia.lv!

Dear reader!

The Education and Innovation Development Center continues to publish the informative newspaper “Hello, Latvia!” offering useful and practical information for the third country nationals who have entered and resided in Latvia.

Three newspapers will be published in June 2012 discussing the issues on integration, employment, economy, culture and education. The newspaper's content also further will be available in Latvian, Russian and English, however, the newspaper's content will be extended significantly attracting the industry and area experts' point of view and their assessment of the issues as well. There will be the third-country nationals involved in the process of building of the newspapers' content. The newspapers will offer interviews with third-country nationals, who will talk about their practical experience and career in Latvia. Materials, interviews or discussions with experts not published in the newspapers will be available on the website www.hallolatvia.lv in the full version.

The newspaper “Hello, Latvia!” first number of 2012 will offer the interview with Foreign Service officer in Latvia Bahtijor Hassan being Latvia's Ambassador to Slovenia and Latvia's non-resident Ambassador to Kosovo for nearly two years.

Deputy Head of the Citizenship and Migration Affairs Maira Roze will provide a clarification of the existing legislation regarding the Citizenship Act stating the possibility to grant the citizenship for special services for the benefit of the country.

In the newspaper there will be provided the current information on Immigration Law stating the grounds to receive the residence permit to reside in Latvia.

We wish you a pleasant reading and encourage to cooperate with us expressing your view on the publication both using the survey on the newspaper's content on the website www.hallolatvia.lv and sending your suggestions and comments by e-mail: info@hallolatvia.lv!

Latvijā cilvēki ierodas dažādu iemeslu vadīti — kāds ciemos, kāds strādāt, kāds mācīties, bet dažiem cilvēkiem brauciens uz citu valsti ir liktenīgs — viņi paliek šeit, lai veidotu biznesu vai diezgan veiksmīgu karjeru. Daudziem trešo valstu valstspiederīgajiem stāsts par Latvijas ārlietu dienesta darbinieku Bahtijoru Hasanu varētu būt patiesi atklājums.

(Turpinājums 2. lpp.)

В Латвию люди приезжают по разным причинам — кто в гости, кто на работу, кто на учебу, а чей то приезд становится судьбоносным — остаются здесь, чтобы делать бизнес или весьма успешную карьеру. Для многих лиц третьих стран рассказ о сотруднике службы Латвийского МИДа Бахтиере Хасане может стать настоящим открытием и вдохновляющим примером в достижении своих жизненных целей!

(Продолжение на 4 стр.)

People have different reasons why they come to Latvia — they come to visit someone, someone is going to work or study here, but for some people the travel to another country is fated as they stay here to create their business or a pretty successful career. The story of Foreign Service officer in Latvia Bahtijor Hassan could be a real discovery for many third-country nationals.

(Continued on page 6)

Īsteno Latvijas intereses ārvalstīs

Ilggadējais Latvijas ārlietu dienesta darbinieks Bahtijors Hasans jau gandrīz divus gadus pilda Latvijas vēstnieka Slovēnijā un Latvijas nerezidējošā vēstnieka Kosovā pienākumus. Viņš Latvijā ieradās vairāk nekā pirms 20 gadiem no Uzbekistānas bez mērķa šeit palikt, bet dzīve iegrozījies tā, ka Hasans tagad ne tikai pārstāv un īsteno Latvijas intereses Slovēnijā un Kosovā, bet arī uzskata sevi par Latvijas patriotu. Hasans, kā viens no pirmajiem, par īpašiem nopelniem valsts labā ieguva Latvijas pilsonību. Intervijas laikā viņš vairākkārt uzsvēra, ka, lai veiksmīgi iekļautos jebkurā sabiedrībā, nepieciešams zināt tās vēsturi, kultūru un valodu. „Ja mēs esam atbraukuši uz Latviju, tad mums jārespektē vietējā zeme, kultūra, jādzīvo vienotībā un jāveido Latvijas labklājība.”

Jūs Latvijā ieradāties 1988. gadā no Uzbekistānas. Pastāstiet, lūdzu, sīkāk par šo laiku un iemesliem, kādēļ pārcēlāties uz dzīvi Latvijā?

Man jau kopš bērnības patīk darīt to, ko citi nedara. Man bija iespēja atbraukt uz Latviju un iemācīties latviešu valodu. Es nebiju domājis palikt Latvijā, bet liktenis iegrozījās savādāk. Gribēju iemācīties valodu un tulkot no latviešu valodas uz uzbeku vai persiešu valodu, kas ir manas dzimtās valodas. Tā sākās mana dzīve Latvijā.

Kādas bija pirmās problēmas, ar kurām saskārāties, ierodoties Latvijā? Vai tā nebija valodas barjera?

Es nesaskatīju problēmas. Es atbraucu uz Latviju savos jaunības gados — viss bija tik skaists un romantisks. Atceros, iekāpu autobusā un ieraudzīju sievietes platmalēs, tas bija tik skaisti, tik eiropeiski! Es jau no pirmsākumiem biju sapratis, ka valoda būs jāmācās. Valodas mācīšanās nenotiek tāpat vien. Nedomāju, ka būtu saskāries ar grūtībām. Visi apkārtējie cilvēki bija ļoti atsaucīgi, neviens neliedza man savu palīdzību. Man no pirmsākumiem palikušas tikai un vienīgi pozitīvas atmiņas.

Kāds kopumā bija Jūsu pirmais laiks Latvijā? Tie taču bija deviņdesmitie gadi, neatkarības atgūšanas periods, patriotisma vilnis. Kā Jūs visos šajos procesos jutāties? Tajā laikā jau biju ļoti labi sadraudzējies ar latviešiem. Es savulaik Padomju armijā dienēju kopā ar latviešiem. Atbraucot uz Latviju, es uzmeklēju savus latviešu draugus un pavadīju vairāk laika ar viņiem un

viņu ģimenēm, kas man atvieglāja valodas mācīšanos. Es ļoti labi atceros Lāčplēša dienas svinēšanu 11. novembrī, kad kopā ar saviem latviešu draugiem pirmo reizi piedalījies svētku gājienā, kas notika Vecrīgā.

Jūs, kā viens no pirmajiem, 1997. gadā ieguvāt Latvijas pilsonību par īpašiem nopelniem valsts labā. Kā Jūs uztvērāt šo ziņu?

Esmu gandarīts, ka biju viens no pirmajiem. Tajā laikā mana latviešu valoda jau bija diezgan labā līmenī. Es respektēju Latvijas vēsturi, latviešu literatūru. Tagad, runājot ar saviem jaunākajiem latviešu kolēģiem, reizēm liekas, ka esmu lasījis vairāk latviešu rakstnieku romānus vai grāmatas nekā viņi. Tas bija viens no iemesliem. Otrs iemesls bija tas, ka tolaik es jau strādāju Latvijas vēstniecībā Uzbekistānā un divus gadus pēc kārtas Latvijas un Uzbekistānas tirdzniecības apgrozījums būtiski pieauga. Tas ekonomiski bija diezgan liels sasniegums un panākums. Bija vēl vairāki iemesli, kas apliecināja, ka esmu lojāls Latvijai.

Kā Jūs nokļuvāt ārlietu dienestā un kāds bija Jūsu karjeras sākums?

Pieteicos konkursā uz vakanci Ārlietu ministrijā. Paldies, ka viņi man uzticējās un deva tādu iespēju. Viņi uzskatīja, ka varu strādāt. Sāku strādāt par referentu Centrālāzijas un Aizkaukāza reģiona valstīs.

Kāda bija pārējo Ārlietu ministrijas kolēģu attieksme pret Jums, ņemot vērā, ka esat viens no retajiem cittautiešiem Latvijas ārlietu dienestā?

Patlaban nezinu, vai vēl Ārlietu ministrijā ir kāds cittautietis vai trešo valstu valstspiederīgais, bet varētu teikt, ka esmu vienīgais cittautietis, kurš strādājis ārlietu dienestā gandrīz no tā pirmsākumiem, jo es sāku strādāt 1993. gada 8. martā, kurss bija jau 1992. gadā. Visi kolēģi bija ļoti pozitīvi un jau no pirmsākumiem mani atbalstīja — gan vadītāji, gan kolēģi, ar kuriem strādāju vienā kabinetā. Viņi vienmēr bija ļoti atbalstoši un atsaucīgi.

Vai Jūs kā cittautietis darbā ārlietu dienestā esat jutis arī kādas priekšrocības? Piemēram, Jūs vairāk pārzināt citas valsts kultūru vai Jums ir lielāka izpratne par kādiem jautājumiem?

Protams, vairāku valodu un kultūru zināšanas dod man zināmas priekšrocības starptautiskajā vidē, bet darba apjomā priekšrocību nav. Ir noteikts darba apjoms un to vajag izpildīt labā līmenī, jo aiz tevis ir valsts, valsts ārpolitika. Priekšrocības ārpus Latvijas ir bijušas. Toreiz Eiropā un starptautiskajās organizācijās augstā līmenī diskutēja par cittautiešu diskrimināciju Latvijā. Esmu mācījies Vīnes diplomātiskajā akadēmijā. Kādam pasniedzējam uz jautājumu par cittautiešu diskrimināciju Latvijā atbildēju, kāda gan var būt diskriminācija, ja es kā cittautietis strādāju ārlietu dienestā, bet neesmu pārliecināts, ka, teiksim, Austrijas ārlietu dienestā strādā kāds cittautietis.

Es esmu spilgts piemērs, ka Latvijā nepastāv cittautiešu diskriminācija. Es varētu būt viens no piemēriem, ka Latvijā latviešiem un cittautiešiem ir dotas vienas un tās pašas iespējas — ja sevi pierādīsi, strādāsi un cienīsi Latviju, tad tev ir tādas pašas iespējas kā latviešiem Latvijā. Es personiski neesmu jutis, ka manas tautības vai izskata dēļ mani diskriminētu.

Salīdzinot savu pieredzi un pašreizējo situāciju, kā kopumā ir mainījušās trešo valstu valstspiederīgo iespējas iekļauties Latvijas sabiedrībā?

Gan tajā laikā, gan arī tagad es uzskatu, ka latvieši ir diezgan atvērta tauta. Jebkurai tautai, jebkurai nācijai, jebkuram cilvēkam vajag parādīt savu cieņu. Ja tu parādīsi savu cieņu, tad attieksme pret tevi būs

atbilstoša. Uzbekiem ir teiciens, ka, ja pats esi labs, tad pasaule ir laba. Viss ir atkarīgs no cilvēka.

Vai Jūs sevi uzskatāt par Latvijas patriotu?

Es uzskatu, ka esmu Latvijas patriots. Citādi nevar būt, jo tad es nevarētu strādāt un darīt to, ko es daru. Ja es gribu pārstāvēt Latviju, man jābūt patriotam. Es, tāpat kā latvieši, skatos hokeju, olimpiskās spēles, es jūtu līdzīgu Latvijai. Ja notiek kāds negadījums, es pārdzīvoju.

Vai Jūs Latvijā izkopjat arī savas uzbeku saknes, satiekat savus tautiešus Latvijā vai arī pašreizējā rezidences valstī Slovēnijā?

Slovēnijā es neesmu saticis nevienu uzbeku. Uzbeki vairāk turas pie ģimenes un nepārceļas uz dzīvi citviet. Es no savas ģimenes esmu vienīgais, kurš ir aizbraucis un palicis dzīvot citā valstī. Latvijā ir uzbeku biedrība. Kad es vēl studēju, iepazinos ar dažiem uzbekiem. Mēs šad tad kopā svinam uzbeku svētkus.

Vai viņiem klājas tikpat labi kā Jums ar iekļaušanos Latvijas sabiedrībā un dzīvi Latvijā?

Lielākai daļai — jā. Viņu nav daudz, mazāk nekā desmit. Gandrīz visiem ir savs business, viņi labi iekļaujas Latvijas sabiedrībā.

Kādi ir Jūsu turpmākie plāni, vai Jūs savu dzīvi saistāt ar Latviju arī nākotnē?

Latvijas vēstniecības Slovēnijā rīkotā pieņemšana

Tad, kad atbraucu, man nebija plānu palikt Latvijā. Tas bija liktenis, nevis mērķtiecīgs solis. Pieņemot lēmumu strādāt Latvijas ārlietu dienestā, es automātiski esmu pieņēmis lēmumu saistīt savu dzīvi ar Latviju.

Kā ir mainījusies šo gadu laikā Latvijas sabiedrība un tās attieksme pret trešo valstu valstspiederīgajiem un cittautiešiem?

Es personīgi nejūtu negatīvu attieksmi, bet šad tad, lasot presē, man ir grūti saprast... Es nevarētu teikt, ka latviešu attieksme pret trešo valstu valstspiederīgajiem un cittautiešiem būtu negatīva. Es drīzāk redzu latviešos daudz pozitīva. Visi, kas dzīvo Latvijā — latvieši vai cittautieši, vai trešo valstu valstspiederīgie, mēs visi veidojam vienotu Latviju un ceļam Latvijas labklājību. Valstī ir tāpat kā ģimenē - katram tās

loceklim ir jādod savs devums, lai celtu tās labklājību. Šeit dzīvojošajiem uzbekiem ir savs business, viņi pelna, maksā valstij nodokļus, ir darba devēji. Es nezinu, vai ir pareizi Latvijā dzīvojošos dalīt latviešos un ne latviešos. Mēs visi veidojam Latvijas labklājību un Latviju.

Kādi būtu Jūsu ieteikumi trešo valstu valstspiederīgajiem un cittautiešiem, kas sāk šeit dzīvot?

Pamatu pamats ir, ja tu esi nolēmis atbraukt dzīvot uz Latviju, tev jābrauc ar pozitīvām domām, ir jāpieņem vietējā kultūra un valoda un jārespektē tradīcijas. Nekad nedrīkst cerēt, ka bez valodas, kultūras un vēstures pamatzināšanām cilvēks varētu integrēties sabiedrībā un izprast valstī notiekošos procesus.

Eksperta skaidrojums par esošo likumdošanu

**Maira Roze,
Pilsonības un
migrācijas
lietu pārvaldes
priekšnieka
vietniece**

Pilsonības likums paredz iespēju piešķirt pilsonību par īpašiem nopelniem Latvijas labā ar Saeimas lēmumu. Likums nosaka, ka šai personai nedrīkst veidoties dubultā pilsonība, tāpēc, pirms iegūt Latvijas pilsonību, ir jāatsakās no iepriekšējās pilsonības. Persona, kura vēlas, lai tai tiktu piešķirta Latvijas pilsonība par īpašiem nopelniem Latvijas labā, iesniedz Saeimas Sabiedrības saliedētības komisijai rakstveidā

motivētu iesniegumu un pievieno nepieciešamos dokumentus. Šim iesniegumam var pievienot arī citu personu rakstveida rekomendācijas, kuras tiks attiecīgi izvērtētas. Pirms lēmuma pieņemšanas pieteikuma iesniedzēju un viņa ieteicējus uz sēdi uzaicina atbildīgā Saeimas Sabiedrības saliedētības komisija.

(Turpinājums 8. lpp.)

Представляет интересы Латвии за ее пределами

Жизнь сложилась так, что Хасан сейчас не только представляет и реализует интересы Латвии в Словении и Косово, но и считает себя патриотом Латвии. Хасан один из первых, кто за особые заслуги перед государством, получил гражданство Латвии. Во время интервью он многократно подчеркивал, что для того, чтобы успешно интегрироваться в любое общество, необходимо знать его историю, культуру и язык. «Если мы приехали в Латвию, тогда мы должны уважать эту землю, ее культуру, должны жить в единстве с ее жителями и должны улучшать благополучие Латвии».

Вы прибыли из Узбекистана в 1988 году. Пожалуйста, расскажите подробнее об этом времени и причинах, из-за которых переехали в Латвию?

Мне с детства нравится делать то, что не делают другие. У меня была возможность приехать в Латвию и выучить латышский язык. Я не думал оставаться в Латвии, но судьба распорядилась иначе. Хотел выучить язык и делать переводы с латышского на узбекский и персидский языки. У меня два родных языка — узбекский и персидский. Так началась моя жизнь в Латвии.

Какие были первые проблемы, с которыми соприкоснулись в Латвии? Была ли это проблема языка?

Нет, в этом проблем не было. Я приехал в Латвию в годы своей молодости — все было так красиво и романтично. Пом-

должен изучать язык. Изучение языка не происходит просто так. Не помню, что были трудности, все окружающие были очень отзывчивые, никто не отказывал в помощи. У меня с самого начала сохранились только позитивные воспоминания.

Каким, в целом, было первое время Вашего пребывания в Латвии? Это же были девяностые, период восстановления независимости, волна патриотизма. Как Вы себя чувствовали в это время?

В то время я сдружился с латышами. Ранее служил в Советской армии вместе с латышами. Приехав в Латвию, я разыскал своих старых друзей — латышей и проводил много времени с ними и их семьями, что значительно облегчило изучение латышского языка. Я

участвовал в праздничном шествии, которое проходило в Старой Риге.

Вы — один из первых, кто получил гражданство Латвии за особые заслуги перед государством. Как Вы восприняли эту новость?

Я удовлетворен, что был одним из первых. В то время мои знания латышского языка были на хорошем уровне. Я уважаю историю Латвии, латышскую литературу. Сейчас, разговаривая с младшими латышскими коллегами, порой кажется, что я читал больше романов или книг латышских писателей, чем они. Это была одна из причин. Вторая причина — это то, что в то время работал в посольстве Латвии в Узбекистане, и два года подряд торговый оборот между Латвией и Узбекистаном значительно возрос. Экономически это было достаточно большим достижением и успехом. Были еще несколько причин, которые доказали мою лояльность к Латвии.

Как Вы попали на службу в МИД? Каким было начало Вашей карьеры?

Подал заявление на вакантное место в МИД. Спасибо, что они мне доверились и дали такую возможность. Они посчитали, что могу работать. Начал работать референтом в странах Центральной Азии и Закавказья.

Каким было отношение остальных коллег МИДа к Вам, имея в виду то обстоятельство, что являлись одним из немногих представителей на службе в МИДе, не будучи латышом?

Сейчас не знаю, есть ли кто из национальных меньшинств или лиц третьих стран в МИДе, но могу сказать, что я единственный, кто работал на службе иностранных дел почти с его основания, так как начал работать 8 марта 1993 года, а конкурс был еще в 1992 году. Все коллеги были очень позитивны и с самого начала меня поддержали как руководители, так и коллеги, с которыми работал в одном кабинете. Они всегда были очень отзывчивыми.

Чувствовали ли Вы, как представитель национальных меньшинств, какие-либо преимущества, работая в МИДе? Например, Вы больше знаете культуру другой страны или Вам присуща большая компетентность в каких-либо вопросах?

Несомненно, знание нескольких языков

Фотография из личного архива

2 августа 2011 года, получая аккредитационное письмо для работы в Косово от президента Латвии г. А.Берзиньша

ню, зашел в автобус и увидел женщин в шляпах, это было так красиво, так по европейски! Я с самого начала понял, что

очень хорошо помню празднования дня Лачплесиса 11 ноября, когда вместе со своими друзьями — латышами впервые

и культур дает мне определенное преимущество в международной среде, но в объеме работы никаких преимуществ нет. Есть определенный объем работы, которую необходимо выполнить на хорошем уровне, так как за тобой страна, ее внешняя политика.

Преимущества за пределами страны были. Тогда в Европе и в международных организациях на высоком уровне говорили о дискриминации нацменьшинств в Латвии. Я учился в дипломатической академии в Вене. На вопрос преподавателя о дискриминации меньшинств в Латвии ответил, какая может быть дискриминация, если я, как представитель меньшинств, работаю на службе иностранных дел. Но совсем неуверен, что на службе иностранных дел Австрии работает кто-то из представителей нацменьшинств. Я являюсь ярким примером, что в Латвии не существует дискриминации нацменьшинств. Я мог бы быть одним из примеров, что в Латвии и латышам, и представителям национальных меньшинств даны одинаковые возможности — если себя зарекомендуешь, будешь работать и уважать Латвию, тогда у тебя будут такие же возможности как и у латышей. Я лично не чувствовал, что меня дискриминировали бы из-за моего внешнего вида или принадлежности к другому народу.

Сравнивая свой опыт и настоящую ситуацию, как в целом изменились возможности лиц третьих стран влиться в общество Латвии?

И в то время, и сейчас я считаю, что латыши достаточно открытый народ. Любому народу, любой нации, любому человеку надо показать свое уважение. Если ты покажешь свое уважение, тогда относиться к тебе будут соответствен-

но. У узбеков есть выражение, что, если сам хороший, тогда и мир вокруг хороший. Все зависит от самого человека.

Считаете ли Вы себя патриотом Латвии?

Я считаю, что являюсь патриотом Латвии. Иначе не может быть, иначе я не мог бы работать и делать то, что я делаю. Если я хочу представлять Латвию, я должен быть ее патриотом. Я, так же, как и латыши, смотрю хоккей, олимпийские игры, болею за команду Латвии. Если случается какое-либо несчастье, я тоже переживаю.

Поддерживаете ли Вы свои узбекские корни, встречаете ли вы своих соотечественников в Латвии или в стране, в которой Вы являетесь послом Латвии, — в Словении?

В Словении я не встречал ни одного узбека. Узбеки больше держатся семьи и не переезжают жить в другое место. Я из своей семьи единственный, кто уехал и остался жить в другой стране. В Латвии есть общество узбеков. Когда я был студентом, познакомился с несколькими узбеками, с которыми иногда празднуем узбекские праздники.

Им также успешно удастся интегрироваться в общество и в общественную жизнь Латвии, как и Вам?

Большинству из них — да. Их не много, меньше десяти. Почти у каждого свой бизнес, они хорошо вписались в общество Латвии.

Каковы Ваши дальнейшие планы, связываете ли Вы свою жизнь с Латвией и в будущем?

Тогда, когда приехал, у меня планов остаться в Латвии не было. Это судьба,

а не целеустремленный шаг. Принимая решение работать в службе иностранных дел Латвии, я автоматически принял решение связать свою жизнь с Латвией.

Как изменилось за эти годы общество Латвии и его отношение к лицам третьих стран и национальным меньшинствам?

Я лично не чувствую негативное отношение, но иногда читая в прессе, мне трудно понять... Я не могу сказать, что латыши относятся к лицам третьих стран и национальным меньшинствам негативно. Скорее я вижу в латышах много позитивного. Все, кто живут в Латвии — латыши или лица третьих стран, или нацменьшинства, мы все образуем единую Латвию и строим ее благополучие. В стране, как и в семье, каждый ее член вносит свой вклад, что бы строить ее благополучие. В Латвии живущие узбеки имеют свой бизнес, они зарабатывают, платят налоги государству, являются работодателями. Я не знаю насколько правильно делить общество на латышей и нелатышей. Мы все создаем благосостояние Латвии и саму Латвию.

Какие были бы Ваши советы для лиц третьих стран, национальных меньшинств, тем, кто начинает здесь жить?

Основа основ, если ты решил приехать жить в Латвию, ты должен ехать с позитивными мыслями, должен принять местную культуру и язык, уважать традиции. Никогда не надеяться, что без языка, знания основ культуры и истории, человек мог бы успешно интегрироваться в общество, и понимать происходящие в стране процессы.

Пояснение эксперта о существующем законодательстве

Майра Розе, заместитель председателя Управления по делам гражданства и иммиграции

Закон о гражданстве предусматривает возможность присвоения гражданства решением Сейма за особые заслуги перед Латвией. Закон предусматривает, что это лицо, получающее гражданство, не может иметь двойное гражданство, поэто-

му, перед тем, как получить статус гражданина Латвии, необходимо отказаться от прежнего гражданства. Лицо, которое желает быть гражданином Латвии за особые заслуги перед Латвией, письменно подает мотивационное прошение с

присоединенными документами в Комиссию Сейма по сплочению общества. К заявлению можно присоединить письменные рекомендации других лиц, которые будут основательно взвешаны. Перед принятием решения подателя прошения и его рекомендателей на заседание приглашает ответственная Комиссия Сейма по сплочению общества.

(Продолжение на 8 стр.)

Implementing of Latvia's interests abroad

The Foreign Service officer in Latvia Bahtijor Hassan is the Latvia's Ambassador to Slovenia and Latvia's non-resident Ambassador to Kosovo for nearly two years. He arrived in Latvia more than 20 years ago from Uzbekistan not meaning to stay here, but life has made its corrections and now Hassan is both representing and implementing interests of Latvia in Slovenia and Kosovo and he also sees himself as a Latvian patriot. As one of the first ones Hassan was granted the citizenship for special services for the benefit of Latvia. During the interview, he repeatedly emphasized that it would be necessary to be familiar with any society history, culture and language to effectively become a part of it. "If we have come to Latvia, we should respect local country and culture; we should live in consonance and build Latvia's welfare all together."

You moved to Latvia from Uzbekistan in 1988. Could you tell us about that time in your life and what were the reasons to move to Latvia?

From early childhood I have preferred to do things differently from others. I had a chance to come to Latvia and study Latvian. I did not mean to stay in Latvia but my stars took different way. I wanted to study the language and later translate from Latvian to Persian or Uzbek which both are my native languages. That is how my life began in Latvia.

Could you describe the first problems you had to face when you moved to Latvia? Was it a language barrier?

I did not see any problems. When I came to Latvia I was young and everything looked so nice and romantic. I remember how I got on the bus and saw women in hats. It was so beautiful, so European! I understood from the very beginning that I would need to study the language. You do not study the language just for nothing. From my point of view I did not face any problems. All people around me were very sympathetic and offered me their help. From the very beginning here I have only positive memories.

Could you describe in general your first years in Latvia? It was the period of 'nineties' — retrieving of independence, the wave of patriotism. How did you feel yourself in the middle of these processes?

During that time I already had very good Latvian friends. I once used to serve in the Soviet Army, together with Latvians. When I came to Latvia I looked up my Latvian friends and spend much of my time with them and their families, and it was great

help in my language studies. I remember very well how we celebrated together Lāčplēsis Day on November 11. Together with my Latvian friends I participated in the festival procession in Old Riga for the first time.

As one of the first ones you were granted the citizenship for special services for the benefit of Latvia in 1997. What did it mean for you?

I am pleased that I was one of the first ones. At that time my Latvian was already quite good. I was familiar with the Latvian history and literature. Now when I talk to my new Latvian colleagues sometimes it seems I have read more Latvian writers' novels and books than they have read. It was one of the reasons. The second reason was that at that time I already worked at the Latvian Embassy in Uzbekistan and two consecutive years Latvian and Uzbek trade turnover grew significantly. It was quite great economical achievement and success. There were more reasons but in general I showed myself to be loyal to Latvia.

How did you become a Foreign Service officer and what was the beginning of your career?

There was an open vacancy in Ministry of Foreign Affairs. I appreciate that they trusted me and gave me such an opportunity. They believed I could do it. I started to work as an assistant dealing with the Central Asia and Transcaucasia region.

What was the attitude of the colleagues in the Foreign Ministry considering you were one of the few non-Latvians in Latvia's Foreign Service?

Currently, I do not know is there working any non-resident or third country national in the Foreign Ministry. But it could be true that I am the only non-resident working in the Foreign Service almost from its beginning as I started to work on March 8, 1993, the vacancy contest took place even in 1992. All colleagues including both managers and colleagues I was working with in the same office and asking questions were very positive and supported me from the very beginning. They have always been very supportive and cooperative.

Could you say that there have been any advantages for you working in the Foreign Service? Like you could know better the culture of another country or you could have a clearer view of some issues?

Of course, multi-language and cultural knowledge give me an advantage in the international environment, but it does not change the amount of work. There is a definite amount of work and it should be done well, because there is the country and the country's foreign policy behind me. I have felt some advantages being outside Latvia. At that time in Europe and at the international organizations there were high level discussions about discrimination against non-residents in Latvia. I have studied in Diplomatic Academy of Vienna. To some question asked by an Academy's teacher about discrimination against non-residents in Latvia I replied that could there be raised a question about discrimination if I work in the Foreign Service being a non-resident. But I am not sure that there are non-residents for example in Austrian Foreign Service.

I am a good illustration that there is no discrimination against non-residents in Latvia. In my person you could find a proof that there are given the same opportunities for Latvians and non-residents in Latvia — if you will prove and respect yourself, do your job and respect Latvia you will have the same opportunities as Latvians in Latvia. I personally have not felt any discrimination because of my nationality or appearance.

Comparing your experience and the current situation how could you describe the third-country nationals' opportunities to integrate into Latvian society in general?

Do you see any differences?

I have always thought that Latvians are a quite open nation. You should show your respect to every country, every nation and every person. Show your respect and you will be regarded appropriately. Uzbeks have a saying that the world is good when you are good. Everything depends on a person.

Do you consider yourself as a patriot of Latvia?

I think of myself as a patriot of Latvia. Otherwise I would not be able to continue to do my job. There is no other way. I have to be a patriot if I want to represent Latvia. Like Latvians I watch hockey and Olympic Games and cheer for Latvian athletes. If any accident happens I live through it.

Do you still hold on your roots of Uzbek while living in Latvia, do you meet your fellow countrymen in Latvia or in your current residence in Slovenia?

I have not met any Uzbek in Slovenia. The family is very important for Uzbeks; they do not like to move to other places. I am the only one in my family who have moved to another country and stayed there. There is the Uzbek society in Latvia. When I was studying, I met with some Uzbeks. At times we celebrate together Uzbek holidays.

Have they managed to integrate into Latvian society and live here as successfully as you do?

Yes, most of them. There are not much of them, less than ten. Almost all of them have their own businesses and they successfully have integrated into Latvian society.

What are your future plans? Are there thoughts of binding your life with Latvia in future?

Meeting with President of the Republic of Kosovo

Personal archive photography

When I came to Latvia I did not mean to stay here. It was more fate than a purposeful action. When I made the decision to work in Latvia's Foreign Service, I automatically made the decision to bind my life with Latvia.

Could you describe what has changed in Latvian society and their attitude to the non-residents and third country nationals during these years?

I have not personally felt negative attitude, but sometimes when I read news it is difficult to understand for me... I would not say that Latvians regard non-residents or third country nationals negatively. I rather see a lot of positive things in Latvians. Everyone who lives in Latvia, Latvians or people of other nationalities including third country nationals, we are all building the whole Latvia and Latvia's well-being. A family is a small model of a country — everyone has

to land ones hand to grow its well-being. Uzbeks living here have their own businesses, they make money, they pay taxes and they are employers. I do not see how it can be right to divide people living in Latvia in those who are Latvians and who are not. All together we build well-being of Latvia and Latvia itself.

What would be your advice to other non-residents or third country nationals who start their life here?

If you have decided to come to live in Latvia, you should keep in mind positive thoughts; you should adopt the local culture and language and respect the traditions. It is the basis of everything. Do not expect to successfully integrate into the society and understand the processes in the country if you will not have the basic knowledge of the language, culture and history.

Expert's clarification on existing legislation

Maira Roze, Deputy Head the Office of citizenship and migration affairs

Citizenship Act provides the possibility to grant the citizenship for special services for the benefit of Latvia by the decision of the Saeima. The law states that a person may not have a dual citizenship; therefore a person should renounce his/her former

citizenship before applying for Latvian citizenship. A person willing to be granted the Latvian citizenship for special services for the benefit of Latvia shall submit written motivated application accompanied by the necessary documents to the Com-

mission of Social Cohesion of Saeima. The written recommendations of other persons can also be added to this application and they will also be evaluated. Before the decision has been made, the applicant and the persons recommending him/her will be invited to take part in the Commission of Social Cohesion of the Saeima meeting.

(Continued on page 8)

Eksperta skaidrojums par esošo likumdošanu

(turpinājums, sākums 3. lpp.)

Pēc attiecīgiem Pilsonības likuma grozījumiem 1998. gadā ar Saeimas lēmumu Latvijas pilsonība šādi ir piešķirta vienai personai. Savukārt otra veids ir Latvijas pilsonības atzišana ar īpašu likumu. Šajā gadījumā iesniedzamie dokumenti ir tādi paši kā situācijā, ja pilsonību piešķir ar Saeimas lēmumu. Ja Sabiedrības saliedētības komisija atbalsta pilsonības piešķiršanu, tiek sagatavots īpašs likumprojekts par pilsonības atzišanu. Tādā

gadījumā var saglabāties dubultpilsonība. Likumprojekts Saeimā tiek izskatīts tādā pat kārtībā kā citi iesniegtie likumprojekti un par to balso deputāti.

Šie gadījumi ir ļoti nopietni izvērtēti Saeimā un tie tiešām ir īpaši gadījumi, kad valsts šādi izsaka atzinību cilvēkam par kādu īpašu veikumu valsts labā. Šo personu vidū ir izcili mākslinieki, sportisti, kuri nes Latvijas vārdu pasaulē, un citu profesiju pārstāvji, kuri ar savu darbu ir darījuši

godu Latvijai.

Laika posmā no 1995. gada marta līdz 1998. gada novembrim ar Saeimas lēmumu par īpašiem nopelniem Latvijas labā pilsonību ieguvušas aptuveni 200 personas, savukārt Saeimā ar īpašu likumu par izciliem nopelniem Latvijas labā par Latvijas pilsoņiem atzītas 24 personas. Starp tiem bijis baletdejojātājs Māris Liepa, basketbolists Trojs Ostlers, vieglatlēts Tigrans Avetjans, režisors Mihails Gruzdovs, diriģents Mariss Jansons, arābu kultūras pārstāvis un ārsts Hosams Abu Meri, šefpavārs Hose Havjers Mansurs Garsija un citi.

Пояснение эксперта о существующем законодательстве

(продолжение, начало на 5 стр.)

После соответствующих изменений в Законе о гражданстве в 1998 году решением Сейма гражданство Латвии получил один человек. Второй способ получения статуса гражданина Латвии — признание гражданства особым законом. В этом случае документы подаются те же, как и в ситуации, если гражданство присваивается решением Сейма. Если Комиссия по сплочению общества поддерживает присвоение гражданства, готовится особый

законопроект о присвоении гражданства. В таком случае законопроект в Сейме рассматривается в таком же порядке, как и другие поданные в Сейм законопроекты, и за это голосуют депутаты Сейма. Эти случаи очень серьезно рассматриваются в Сейме и это действительно особые случаи, когда государство выражает благодарность человеку за особые заслуги перед государством. Среди таких людей выдающиеся художники, спортсмены, которые в мире прославляют имя страны, а

также представители других профессий, которые своим вкладом — работой прославили Латвию.

Так, к примеру, в период с марта 1995 года по ноябрь 1998 года решением Сейма за особые заслуги перед Латвией гражданство Латвии присвоено 24 персонам. Среди них артист балета Марис Лиэпа, баскетболист Трой Остлер, легкоатлет Тигран Аветьян, режиссер Михаил Груздов, дирижер Марисс Янсонс, представитель арабской культуры и врач Хосам Абу Мэри, шеф-повар Хосэ Хавьер Мансур Гарсия и др.

Expert's clarification on existing legislation

(continued, page 7)

Based on the relevant amendments of the Citizenship Act under the mentioned circumstances one person was granted the Latvian citizenship by the decision of the Saeima in 1998. While the other way is the recognition of Latvian citizenship by a special law. In this case, the same documents should be submitted as for granting citizenship by the decision of the Saeima. If the Commission of Social Cohesion supports the granting of the citizenship, there will be prepared a special bill for the recogni-

tion of citizenship. In this case double citizenship can be hold. The bill is considered by the Saeima in the same manner as other submitted bills and Members of the Saeima will vote for it.

These cases are very serious evaluated by the Saeima and when the government welcomes the people for special services for the benefit of the country it is really a very special case. These persons are great artists, athletes, who bear the name of Latvia in the world, and other professionals who are an honour to Latvia.

Between March 1995 and November 1998 approximately 200 persons have been granted the Latvian citizenship for special services for the benefit of Latvia by the decision of Saeima, while the Saeima has recognized as the Latvian citizens 24 persons for outstanding achievements by a special law. Ballet dancer Maris Liepa, basketball player Troy Ostler, athlete Tigran Avetjans, director Michael Gruzdov, conductor Mariss Jansons, the representative of the Arab culture and the Doctor Hosam Abu Meri, chef Jose Javier Garcia Mansur, and others have been among them.

AKTUĀLA INFORMĀCIJA

Trešo valstu valstspiederīgajiem, lai uzturētos Latvijā, ir jāsaņem uzturēšanās atļauja, kuru izsniedz vai nu uz noteiktu laiku — līdz pieciem gadiem, vai arī kā pastāvīgu uzturēšanās atļauju. Latvijā 02.04.2012. ir ieviesta elektroniska viedkaršu forma (ID karte), kura trešo valstu pilsoņiem vienlaikus ir gan personas apliecība, gan arī uzturēšanās atļauja. Latvijas teritorijā šo ID karti var izmantot kā personu apliecinošu dokumentu, bet, dodoties ārpus Latvijas, līdz jāņem arī pase. Joprojām derīgas ir arī tās uzturēšanās atļaujas, kuras izsniegtas kā ielimes pasē līdz to derīguma termiņa beigām. Pēc tam ielimi nomainīs ID karti. Likums paredz vairākus iemeslus (darbs, ģimene, izglītība utt.) uzturēšanās atļaujas saņemšanai Latvijā, kam arī tiek pakārtots iesniedzamo dokumentu apjoms. Detalizētāku un aktuālu informāciju par galvenajiem uzturēšanās atļauju pieprasīšanas iemesliem un papildu nepieciešamajiem dokumentiem lasāma mājaslapā www.hallolatvia.lv.

АКТУАЛЬНАЯ ИНФОРМАЦИЯ

Лицам третьих стран, для того, чтобы пребывать в Латвии, необходимо разрешение на пребывание, которое выдают либо на определенное время — до пяти лет, либо как разрешение на постоянное пребывание. В Латвии с 02.04.2012. введена электронная идентификационная карта, которая для лиц третьих стран одновременно является как удостоверением личности, так и разрешением на пребывание. На территории Латвии идентификационную карту можно использовать как удостоверение личности, а при выезде из Латвии, с собой необходимо также иметь паспорт. По-прежнему годны и те разрешения на пребывание, которые выданы как вклейки в паспорт до окончания срока их действия. Потом вклейку заменят идентификационные карты. Закон предусматривает различные причины (работа, семья, образование и др.) для получения разрешения на пребывание в Латвии, от чего и зависит объем подаваемых документов. С более детальной и актуальной информацией о главных причинах запросов на разрешение пребывания и о дополнительных документах можно ознакомиться на домашней страничке www.hallolatvia.lv.

CURRENT INFORMATION

For residing in Latvia the third-country nationals have to obtain a residence permit which is issued for a fixed period — up to five years, or as a permanent residence permit. On April 02, 2012 there has been introduced an electronic smart card (ID card) in Latvia. For the third-country nationals it is both an identity card and the residence permit. The ID card can be used as an identity card in Latvia, but the person should have a passport on case of leaving the country. The residence permit issued as a sticker in the passport is still valid until its expiration date. Then the sticker will be replaced by the ID card. The law provides a number of reasons (work, family, education, etc.) to receive a permit to reside in Latvia and the submitted documents depend on this reason. Please, refer to our website www.hallolatvia.lv on detailed and pending information on the main reasons for applying the residence permit and submitted documents.